

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. S.**, bývajúceho v B., zastúpeného **C.**, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v B., proti odporcovi **J. S.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. **D. P.**, advokátom so sídlom v B., **o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané a vydedenie je neplatné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14 C 44/99, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. októbra 2008 sp. zn. 2 Co 400/ 07, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a.**

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi do troch dní náhradu trov dovolacieho konania 143,85 € na účet **C.** s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III (súd prvého stupňa) rozsudkom z 5. júna 2007 č. k. 14 C 44/1999 – 118 určil, že dôvody vydedenia navrhovateľa jeho otcom **J. S.**, zosnulým **X.**, uvedené v Notárskej zápisnici č. **N X.**, **Nz X.**, napísaného na Notárskom úrade JUDr. **T.** 8. septembra 1994 nie sú dané a vydedenie je neplatné. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania ustálil, že v čase spísania tejto notárskej zápisnice – 8. septembra 1994 bol porúčiteľ mobilný, nebol odkázaný na celodennú starostlivosť inej osoby a pomoc od navrhovateľa jednoznačne odmietal a nežiadal ju, navrhovateľ preto ani nemal možnosť mu starostlivosť poskytovať; zo strany navrhovateľa teda nemohlo ísť o zavinené neposkytnutie pomoci. Ďalej ustálil, že ani ďalší dôvod vydedenia a to, že navrhovateľ kradol porúčiteľovi peniaze a hádal sa s ním, nebol

z výsledkov dokazovania preukázaný. Súd prvého stupňa dospel preto k záveru, že dôvody vylúčenia navrhovateľa (§ 469a ods. 1 Občianskeho zákonníka) neobstoja a návrhu vyhovel. Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p., poukázuc na to, že navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) na odvolanie odporcu rozsudkom z 22. októbra 2008 sp. zn. 2 Co 400/07 napadnutý rozsudok prvého stupňa ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, poukázuc na správne dôvody, z ktorých súd prvého stupňa pri odôvodnení rozsudku vychádzal. O trovách odvolacieho konania nerozhodol s odôvodnením, že navrhovateľ, ktorý mal vo veci úspech, trovy si neuplatnil, nepodal návrh na rozhodnutie o trovách konania a žiadne trovy mu v odvolacom konaní nevznikli.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutia oboch nižších súdov sú nesprávne z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a pre nesprávne právne posúdenie veci.

Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť a žiadal priznať trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok

(§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, ktorým sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani v tejto veci nebolo dovolacím súdom vydané predchádzajúce rozhodnutie), je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia ani jednej z uvedených vád však dovolacím súdom v konaní zistená nebola.

Odporca dovolanie odôvodnil tvrdením, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), namietajúc chybné a neúplné hodnotenie dôkazov; ako ďalší dôvod uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Z hľadiska dovolateľom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (poznámka: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Obdobne tieto závery platia i pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odporca v dovolaní namietal, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie veci je síce prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Ani tento dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nezakladá teda prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v z ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, odmietol.

V dovolacom konaní procesne úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení

s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ náhradu trov dovolacieho konania uplatnil a ich výšku vyčíslil. Dovolací súd navrhovateľovi priznal náhradu trov dovolacieho konania za dva úkony právnej služby advokáta, ktoré úkony vznikli prevzatím a prípravou zastúpenia vrátane prvej porady (prvý úkon) a písomným podaním na súd - vypracovaním vyjadrenia zo 14. októbra 2009 k dovolaniu (druhý úkon). Odmena advokáta je vo výške 1/13 výpočtového základu (§ 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len „vyhláška“) pri každom z úkonov, t.j. 53,49 €. K tejto odmene u každého z úkonov právnej služby priznal dovolací súd podľa § 16 ods. 3 vyhlášky náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume po 6,95 €, pričom odmenu a uvedenú náhradu zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorá činí 22,97 €. Spolu takto náhrada trov dovolacieho konania pre navrhovateľa predstavuje ním požadovanú sumu 143,85 € (53,49 € x 2 + 6,95 € x 2 + 22,97 €).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Hrčková Marta